

hvorfra han gik ud, holdt Stik, maatte han i alt Fald, troer jeg, være en større Fjende af Indtægtskatten, end jeg er. Den samme ærede Rigsdagsmand talte ogsaa Noget om, at enkelte Personer eller enkelte Stænder skulde være meget varfomme med at ville ave Mængden, med at ville udøve Tryk paa Mængden, og ogsaa ved denne Leilighed gjorde han mig den Ære specielt at vende sig om mod mig. Det er mig ikke bekjendt, hvad der ligger til Grund for denne Henvendelse til mig; jeg kunde fristes til at henstille til ham, om han ikke virkelig selv troer, at han udøver en meget større Indflydelse og et langt større Tryk paa Mængden, end jeg er istand til. Naar isvrigt den ærede Rigsdagsmand saavel som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgkreds (N. Jensen) have gjentaget, hvad saa ofte er blevet bemærket, at Indkomstskatten maatte ansees for at være nærmest til Gunst for de mindre formuende Klasser i Samfundet, at man derfor maatte ønske den indført, og at den, naar den blev indført, Dag for Dag vilde vinde flere Venner, saa skal jeg ikke indskrænke mig til at sætte en Gjentagelse af min igaar udtalte Overbeviisning mod disse Anskuelser, men jeg skal tilføie, at jeg troer, at man for en stor Deel har misforstaaet Betydningen af en Indkomstskat i Modsetning til andre Skatter, hvorom der her kan være Tale. Jeg udtalte mig igaar mod en Indkomstskat som en almindelig Statskat, og jeg udtalte mig mod en Indkomstskat som en almindelig Communeskat; det Sidste navnlig vil altsaa sige, at jeg udtalte mig imod i Landets Communer at sætte en Indkomstskat istedetfor den Betskatning, som nu findes Sted og som nærmest skulde svare til den, nemlig en Formue- og Leilighedsstat. Det var navnlig med Hensyn hertil, at jeg udtalte det som min bestemte Overbeviisning, at dersom man i Landets Communer vil lade en Indtægtskat træde istedetfor Formue- og Leilighedsstaten, saa ville mange af dem, der nu see hen til Indtægtskatten som til noget meget Fortrinligt og som Noget, der navnlig skulde være i de mindre Formuendes Interesse ligeoverfor de Rige, føle sig i høi Grad stufede; de ville meget snart lære, at ved Formue- og Leilighedsstaten rammes de Formuende i Com-

munen ganske anderledes, end de ville blive rammede, naar man sætter en Indkomstskat istedetfor. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgkreds (N. Jensen) kan troe mig, jeg har Erfaringer for mig i den Retning, netop hentede fra Communer udenfor Kjøbenhavn. Jeg skal endnu tillade mig en Bemærkning med Hensyn til den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gab). Han udtalte, at han ikke kunde slutte sig til mig med Hensyn til Forslaget under Nr. 13, og da han skulde begrunde dette, udvillede han, hvorledes Tanken i dette Forslag var meget rigtig, at han tidligere havde udtalt sig for lignende Tanker, o. s. v. Denne Argumentation er jo theoretisk meget rigtig, men Tingene er, at den aldeles ikke rammer min Argumentation; forsaavidt han havde gjort mig den Ære at høre, hvad jeg igaar tilbød mig at yttre, saa vilde han have bemærket, at jeg netop begyndte med at erklære mig enig i den Grundtanke, hvorfra Forslaget under Nr. 13 med flere, gaaer ud, men at jeg udtalte mig mod dette Forslag, saalænge det fremtræder som noget Censbidt, som noget Særeeget for Kjøbenhavn, uden at man indfører Ligelighed til Fordeel for andre Communer ligeoverfor Kjøbenhavn. Man har undertiden i denne Sal talt om Kjøbenhavnske Anskuelser, og det turde derfor maaskee være ikke ganske upassende at minde om, at jeg selv er en Kjøbenhavner og vel nærmest henhører til dem, man kunde ville kalde de Kjøbenhavnske Interessers Forsvarere; saa meget mere vil man maaskee ansee det for upartisk, naar jeg bemærker, at jeg vel ikke har Noget mod Grundtanken i Forslaget under Nr. 13, men anseer det for ubilligt at gennemføre den for Kjøbenhavns Vedkommende alene.

Jeg begjærede igaar Ordet med Hensyn til nogle Ytringer af den ærede Indenrigsminister; han er nu ikke tilstede, og det er mig mindre behageligt alligevel at fremsføre mine Bemærkninger imod ham, men jeg anseer det dog rigtigt at gjøre det, fordi den ærede Ministers Ord have og fortjene at have en saa stor Vægt i denne Sal, at jeg ikke troer at burde lade henstaae uimodfagt, hvad han har anført mindre rigtigt. Han bemærkede da, at han ikke kunde